

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Fidejussio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

dicitur præcisè alienare bonā Ecclesiæ; peccat tamen contra justitiam repudiando; cum ex officio teneatur consulere bono Ecclesiæ. *ib. n. 33.*

Fidejūſio.

Vide v. *Aſſecuratio.*

1. Fidejūſio, quæ significat fidem suam alteri jubere dare, est contractus, quo quis in ſe fufcipit obligationem interius, promittens ſub fide ſua illius adimpletionem, ſequens illius defectum obligans; hinc fit ut fidejūſor non tenetur ad plura, vel ad majora, quam teneatur principalis debitor pro quo jubet, & cuius personam gerit, & tenetur in illius defectum, etiam ante judicis ſententiam. *tom. 2. de Contractibus, diſp. 3. queſt. 9. punc. 1 n. 1 & 2.*

2. Fidejūſor qui ſe tantum obligaverat ad aliquod tempus, ex. gr. ad annum, remanet liber ab obligatione fidejūſionis, postquam creditor prorogavit terminum debitum pro quo fidejūſerat. Idem dicendum ſi ille ad quem exhibendum & custodiendum ſe obligaverat, condemnatus fuerit de aliquo crimine, aut fugit. *ib. n. 8. & 9.*

3. Fidejūſor qui pro reo morte digno fidejūſit, plebiendus non eſt capite, reo fugiente; quia non præſumitur eum voluisse ſe ad hanc poenam obligare; imo nec potuit, cum non ſit dominus vitæ luæ. *ib. n. 10.*

4. Fidejūſor potest agere contra debitorem, ut ſeipſum libcret à fidejūſione, in his caſibus, quando debitör vergit ad inopiam, aut quando multo tempore fuit in mora ſolventi post elapsum tempus constitutum ad ſolvendum; & quando fidejūſor condemnatus fuit ad perſolvendam fidejūſionem. Item debitör tenetur refarcire dama na quæ patitur fidejūſor ob culpam debitoris non ſolventis debitotermi no. *ib. n. 11.*

5. Duplex eſt fidejūſio, judicialis & privata. Judicialis fit in judicio, ut quando quis fidejubet ad conſtituendum reum ſub poena pecuniaria; quod ſi non præſtet, tenetur poenam ſolvere; privata vero fidejūſio eſt, quando quis ſe obligat in defectum principalis ad ſolvendum. *ib. n. 17.*

6. Ille potest fidejubere, qui habet bona ad ſatisfaciendum in defectum principalis, modò habeat liberam illorum bo-

norium

norum administrationem, qualem non habent pupilli, religiosi, & pauperes. Mulier nisi in aliquibus casibus fidejubere non potest. *ib. punct. 2. n. 1. & 2.*

A D D I T I O.

Potest pro fidejussione aliquid pretii accipi, etiamsi nullum timeatur periculum, est enim ex se pretio estimabilis. De fidejussore P.N. l.3.c.q.d.n.146. Garz. c.38. Lopez. l.2 de cunctis c.16.17.

De usura, quæ contingere potest in fidejussione, Mol. d. 319. Sot. l.6.q.art.2.col.10. P.N.l.v.cap.2.num.114. eadem est ratio de asscuratore, *ib. Syl. Fidejussor. n. 14. Con.lib. 5. var. resol. c.2.n.6.*

Mutuare cum pacto, ut fidejussor sit pro mutuante, usura est. Mol. l.c.

De contractu asscurationis Garz. l.6. de contractu, c.39. Lopez l.c.

Fideicommissum.

Fideicommisso subjecta possunt alienari causa dotis, etiam post fideicommissum promissæ, & alimentorum.

Fides.

1. Fides est virtus supernaturalis inclinans intellectum ad credendas res à Deo revelatas propter ipsius auctoritatem. Fides est in intellectu tamquam in subjecto; illius objectum materiale sunt res à Deo revelatæ, formale vero est auctoritas divina. Ecclesia autem dicitur regula infallibiliter proposuens res fidei credendas. Hinc collige magnam esse nostræ fidei certitudinem, cum fides infallibiliter Dei testimonio nitatur, qui non potest falsum revelare. *tom. 2. circa primum Decalogi preceptum, disp. 3 quest. 2. punct. 1. n. 1. & seq.*

2 In beatis non est fides, neque spes. Item neque in dæmonibus, vel damnatis, neque similiter in hereticis; nam spes non potest esse sine fide, qua ipsi carent. *ib. n. 7. & seq.*

3 Non solum fides habitualis necessaria est ad salutem, verum etiam fides actualis, non solum necessitate medii, sed etiam præcepti; teneturque homo postquam ad rationis u-

R

sum